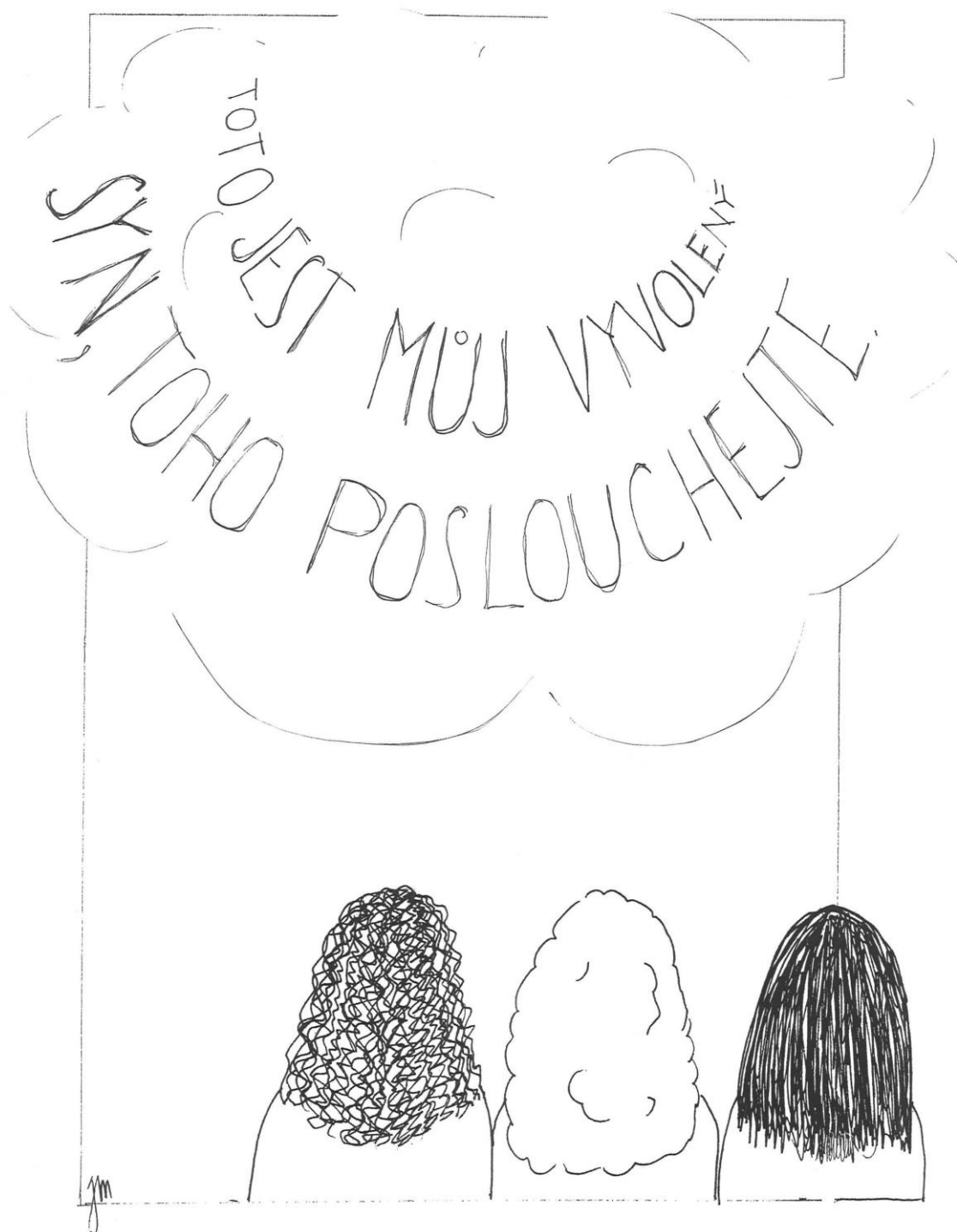

Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň.

Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň.

2. NEDĚLE POSTNÍ CYKLU C

Evangelium (Lk 9,28b-36)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjeví se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy však přemohl spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho. Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouvejte!“ Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Žádný jiný evangelní text z událostí před Velikonocemi se tomuto úryvku nepodobá. Vždyť celá Ježíšova služba je zahalená jakousi rouškou – a jen v tomto případě se rouška odnímá a něco z Kristovy slávy vyzařuje přímo před očima učedníků. Tato sláva má posílit učedníky tváří v tvář nastávajícímu utrpení Mistra a má legitimovat Krista jako Mesiáše a Syna Božího, a to navzdory pohoršlivému proroctví o jeho smrti. Středem vyprávění není jen zjevení Kristovy slávy, ale také Otcovo slovo.

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel. Ježíš bere s sebou tři učedníky: právě tito tři učedníci mají tu výsadu, že mohou doprovázet Krista v Getsemanské zahradě. Skutečnost, že jen úzký okruh učedníků může být svědkem této události, poukazuje na skutečnost, že se nejedná o veřejnou epifanii: proto se o ní má zachovat mlčení (v. 36).

Jak si tento okamžik představit? Učedníci vidí Krista jako nikdy předtím. To, co vidí, jim určitě připomíná vyprávění o Mojžíšovi na Sinaji (srov. Ex 24). Je zjevné, že se učedníci dostávají do přímého kontaktu se slávou Boží přítomnosti.

A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjeví se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě. Rozmluva s Mojžíšem a Eliášem navozuje, že Kristovo dílo je v jednotě s učením Starého zákona, reprezentovaným těmito dvěma postavami. Výklad, že Mojžíš představuje zákon a Eliáš proroky, se nedá podložit (na Mojžíše se v tomto úryvku naráží spíš jako na proroka, který rozmlouvá o budoucí cestě Ježíšově;

nikde v Bibli není Eliáš představen jako zástupce proroků). Jak Eliáš, tak Mojžíš představují nebeský zástup: oba byli vzati po smrti do nebe. Tyto dvě postavy jsou spojeny s horou Božího zjevení (Mojžíš se Sinaji, Eliáš s Chorebem, 1 Kr 19,8). Ještě důležitější je, že oba jsou eschatologickými postavami, které mají předcházet příchod Mesiáše na konci časů (proměnění je předobrazem a předchutí nastávající poslední doby). Mojžíš je předobrazem Mesiáše (viz níže „kontext předcházející“), Eliáš předchůdcem.

Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Petrova slova se dají přeložit také jako: je dobré, prospěšné, potěšující tady být. Apoštolův záměr postavit tři stany snad prozrazuje mylnou domněnku, že už nastává definitivní konec světa: stany by měly posloužit trvalému přebývání.

Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte!“ Oblak symbolizuje přítomnost Boží (srov. Ex 40,35). Pronesená slova se téměř shodují s těmi, která zazněla při Ježíšově křtu, ale nyní je navíc přidáno „jeho poslouchejte“, což zdůrazňuje jedinečnou Ježíšovu autoritu, a to v návaznosti na Dt 18,15. Boží hlas tedy ztotožňuje Krista se Synem, který má jedinečnou autoritu. A protože učedníci těžko přijímají Ježíšova slova o jeho smrti, Bůh vybízí: Toho poslouchejte (tj. přijměte jeho slova o cestě utrpení).

Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli. Nyní zůstává jen Ježíš, kterého mají učedníci poslouchat. Jeho slova, jeho přítomnost stačí. Mlčení o události proměnění je zcela na místě, protože hrozilo nebezpečí špatného pochopení Ježíšovy budoucí cesty. Teprve po vzkříšení bude možné hlásat, bez rizika nepochopení, tajemství Kristova proměnění.

SHRNUTÍ

Lukášovo podání o proměnění Páně má mnoho společných rysů s verzemi dalších synoptických evangelií. Lukáš má však určité specifické prvky, které pomáhají vidět tuto událost v novém světle. Především se objevuje zmínka o modlitbě, která je stálým motivem Lukášova evangelia. V modlitbě Ježíš ukazuje svou prozářenou tvář, v modlitbě je věřící „proměňován“ v „syna světla“. Další údaj zmiňovaný pouze u Lukáše je obsah rozhovoru s Mojžíšem a Eliášem: „mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě“ (v. 31). Původní text však mluví o „exodu“: vyvrcholením Ježíšovy pozemské pouti je nanebevstoupení, „exodus“ do slávy.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

V našem úryvku se objevuje oblak... Oblak nebo mrak je v Bibli znamením Boží přítomnosti. Oblak je nahoře a tím, že dává vodu, probouzí na zemi život. Bůh také na počátku všechno stvořil a dál to udržuje při životě. A dnes se i my ze slov, která z oblaku zazněla, dozvídáme, jak máme v sobě udržovat pravý život: poslouchat Ježíše. Proto v tomto období každý den řekni Ježíši: „Pane, chtěl bych dělat to, co Ty si přeješ!“

Starší:

Tomu, co Bůh koná v našem životě, často nemůžeme hned rozumět. Bůh je totiž větší než naše mysl a srdce. Jedná s předstihem, dává nám znamení, připravuje cestu, abychom, až to bude třeba, porozuměli událostem víc a do hloubky. Apoštolové také všemu hned nerozuměli – ale Duch svatý jim vše postupně vysvětloval. K tomu, abychom i my mohli porozumět, tedy stačí: pozornost, paměť, trpělivost a milost Boží.

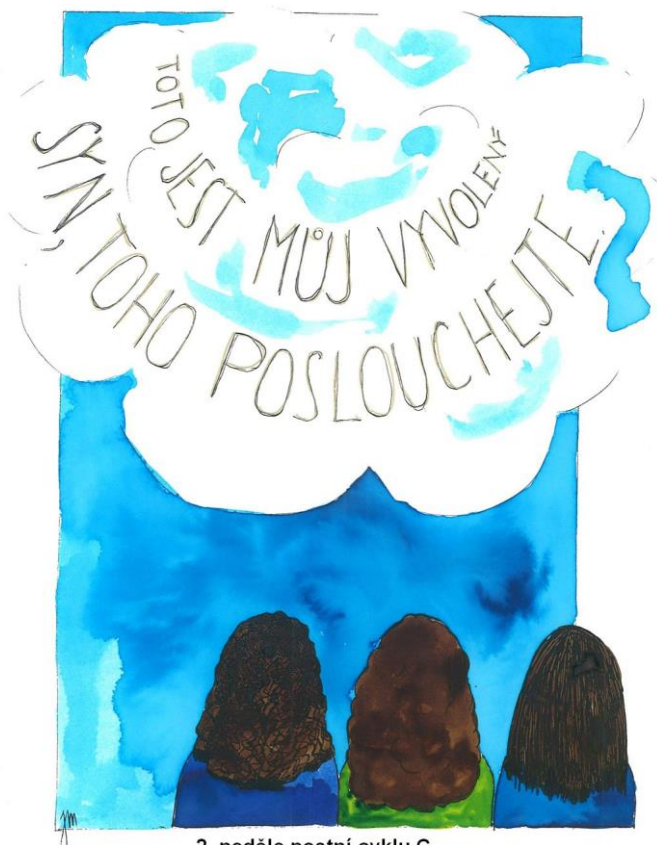
Zkusme si

Mladší / Starší

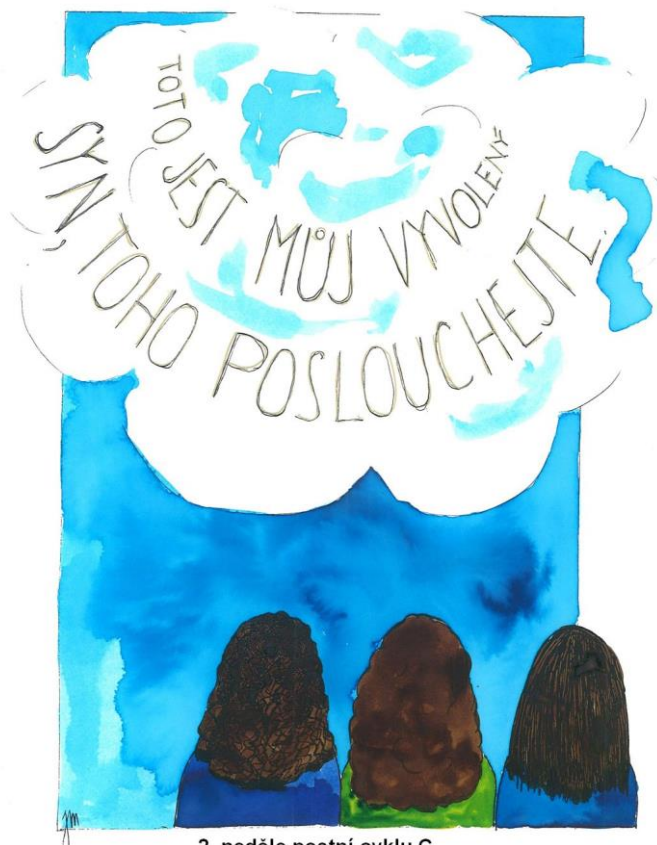
Zkus si představit, případně nakreslit, jak asi vypadaly stany, které chtěl Petr na hoře postavit. Abys měl lepší představu, zkus na internetu najít aspoň tři různé druhy stanů (např. běžný stan, který používáme dnes my, stan indiánů a stan arabských kočovníků – beduínů).

Dokážeš postavit model kostry stanu z omezeného množství materiálu? Použít můžeš 10 klacíků nebo tyček dlouhých cca 20 cm a 20 cm provázku.

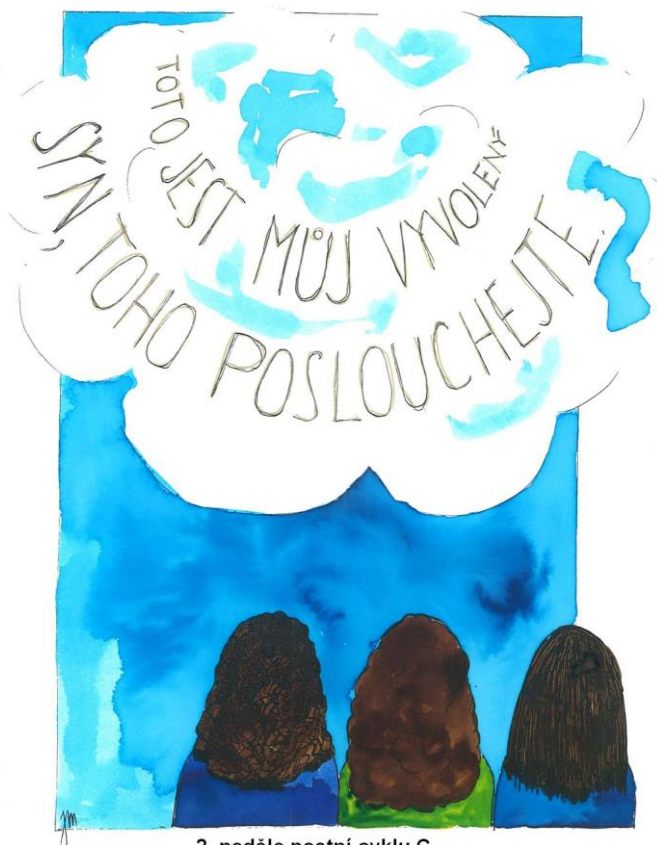
Vyzkoušet můžeš i stavbu kostry stanu z méně obvyklých materiálů. Dokážeš postavit kostru stanu ze špejlí a gumových medvídků, případně bonbónů Marshmallow a špaget?

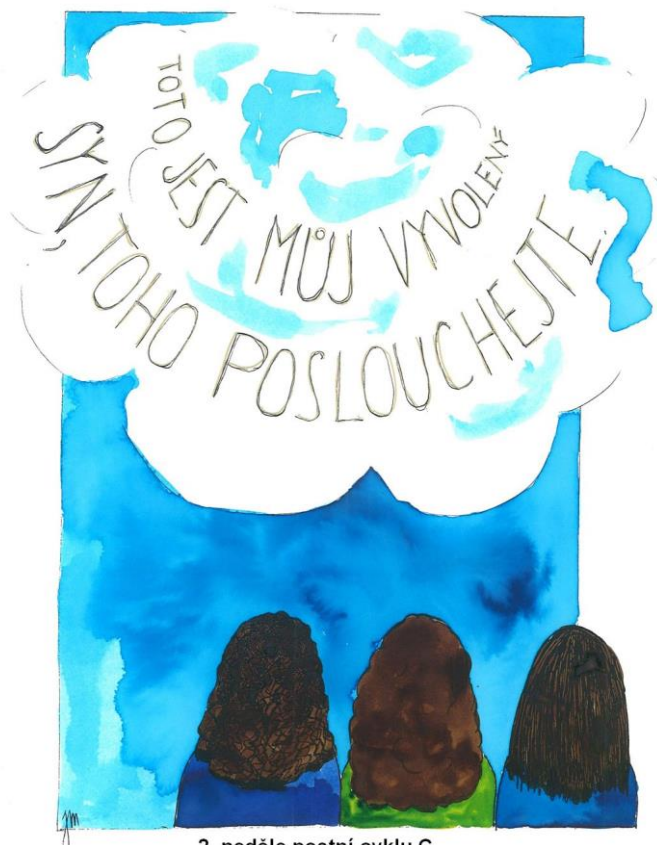
2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36

2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36

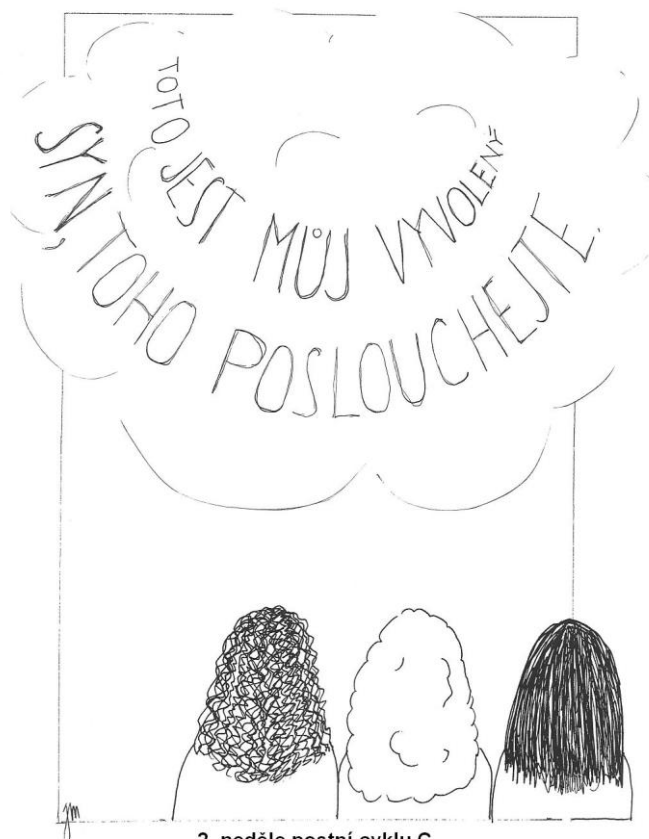
2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36

2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36

2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36

2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36

2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36

2. neděle postní cyklu C
Lk 9,28b-36